

การมีส่วนร่วมของประชาชนบ้านโนนสวายน้อย ในการพัฒนาชุมชนของเทศบาล
ตำบลบุแกรง อำเภोजอมพระ จังหวัดสุรินทร์

Participation of the people of Ban Non Sawai Noi Community
Development of Bu Kraeng Subdistrict Municipality, Chom Phra District, Surin
Province

กฤษณา วงษ์ทอง^{1*}, อัจฉรา อุ่นศิลป์², และจักรกฤษณ์ ดาศรี³

Kritsana Wongthong¹, Atchara Aunsin², and Jakkrit Dasri³

¹⁻²ตำบลเมืองสิงห์ อำเภोजอมพระ จังหวัดสุรินทร์; Mueang Ling Subdistrict, Chom Phra District, Surin Province

³บ้านโนนสวายน้อย ตำบลบุแกรง อำเภोजอมพระ จังหวัดสุรินทร์; Ban Non Sawai Noi, Bu Kraeng Subdistrict, Chom
Phra District, Surin Province

*Corresponding Author; e-mail : kritsana8806@gmail.com

Received : January 30, 2022; Revised : March 29, 2022; Accepted : March 30, 2022

บทคัดย่อ (Abstract)

วิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนบ้านโนนสวายน้อย ในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลบุแกรง อำเภोजอมพระ จังหวัดสุรินทร์ 2) เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนบ้านโนนสวายน้อย ในการพัฒนาชุมชน ของเทศบาลตำบลบุแกรง อำเภोजอมพระ จังหวัดสุรินทร์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 3) เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนบ้านโนนสวายน้อยในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลบุแกรง อำเภोजอมพระ จังหวัดสุรินทร์ ดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้เครื่องมือการวิจัย คือ แบบสอบถาม ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.985 กลุ่มตัวอย่าง คือประชาชนในพื้นที่บ้านโนนสวายน้อย ตำบลบุแกรง อำเภोजอมพระ จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 188 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาความถี่ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการทดสอบค่าเอฟ ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เมื่อพบว่ามีความแตกต่างจะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนบ้านโนนสวายน้อย ในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลบุแกรง อำเภोजอมพระ จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.53$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ เป็นด้านที่มีระดับสูงที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.71$) รองลงมาด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.60$) ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.50$) และด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผลอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=2.31$) 2) ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนบ้านโนนสวายน้อย ในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลบุแกรงอำเภोजอมพระ จังหวัดสุรินทร์ พบว่า ประชาชนที่มีอายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีเพศต่างกันไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย 3) ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนบ้านโนนสวายน้อย ในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลบุแกรง อำเภोजอมพระ จังหวัดสุรินทร์ ได้แก่ ประชาชนได้รับโอกาสในการมีส่วนร่วมน้อย ไม่ค่อยมีเวลาเข้าร่วมกิจกรรม และได้รับการประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง บางคนสุขภาพไม่ค่อยดี ประชาชนได้รับการดูแลสุขภาพพยาบาลไม่ทั่วถึง ได้รับงบประมาณในการส่งเสริมด้านอาชีพไม่เพียงพอ ควรมีการ

ประชาสัมพันธประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง สนับสนุนงบประมาณโครงการที่มีประโยชน์ต่อ
ประชาส่งเสริมอาชีพอย่างต่อเนื่อง ให้ทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องลงพื้นที่เยี่ยมดูแลคนพิการและผู้สูงอายุ และ
ควรมีเส้นทางการคมนาคมที่สะดวก

คำสำคัญ (Keywords) : การมีส่วนร่วม, บ้านโนนสวายน้อย, การพัฒนาชุมชน, เทศบาลตำบลนุแกระ

Abstract

The objectives of this research are 1) to study the participation of the people in community development of Bu Krang Subdistrict Municipality, Chom Phra District, Surin Province 2) to compare the participation of the people of Ban Non Sawai Noi in community development of Bu Krang Subdistrict Municipality, Chom Phra District, Surin Province according to personal factors 3) To study problems, obstacles, and suggestions for the participation of the people of Ban Non Sawai Noi. In the community development of Bu Krang Subdistrict Municipality, Chom Phra District, Surin Province Conduct quantitative research The research tool was used, namely a questionnaire, which had a confidence value for the whole document equal to 0.985. The sample group was 188 people in the area of Ban Non Sawai Noi, Bu Krang Subdistrict, Chom Phra District, Surin Province. Data were analyzed by finding frequencies, percentages, means, and deviations. standard ben T-test and F-value test using one-way analysis of variance method When differences were found, the mean differences were compared by pair using the least significant difference method.

The results of the research found that 1) the level of participation of the people of Ban Non Sawai Noi In the community development of Bu Krang Subdistrict Municipality, Chom Phra District, Surin Province, overall the average was at a moderate level ($\bar{x}=2.53$) When considering each aspect, it was found that Participation in receiving benefits It is the side with the highest level. It is at a moderate level ($\bar{x}=2.71$), followed by participation in operations. It is at a moderate level ($\bar{x}=2.60$) in terms of participation in decision making. was at a moderate level ($\bar{x}=2.50$) and participation in the evaluation was at a low level ($\bar{x}=2.31$) 2) Results of comparing the participation of the people of Ban Non Sawai Noi In the community development of Bu Krang Subdistrict Municipality, Chom Phra District, Surin Province, it was found that people with different ages, education, occupations, and incomes were statistically significant at the 0.05 level. Therefore, the research hypothesis was accepted. As for people of different genders no different Therefore, the research hypothesis is rejected. 3) Problems, obstacles, and suggestions for the participation of the people of Ban Non Sawai Noi. In the community development of Bu Krang Subdistrict Municipality, Chom Phra District, Surin Province, people have little opportunity to participate. They have time to participate in activities. and has not been widely publicized Some not in good health. People receive inadequate medical care. The budget for career promotion is limited. There should be public relations for the public to participate thoroughly gets for projects that are beneficial to the people and communities and continuous relevant agencies go to the

area to visit and care for the disabled and the there should be convenient transportation routes

Keywords : Participation, BanNonSawaiNoi, ommunity development, Bu Krang Subdistrict, Municipality

บทนำ (Introduction)

ประเทศไทยมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญมาแล้วทั้งสิ้น 20 ฉบับ ทุกฉบับมีหลักการที่ตรงกับประการหนึ่ง คือประชาชนเป็นเจ้าของอำนาจสูงสุดที่ เรียกว่า อำนาจอธิปไตย แม้ว่าในอดีตที่ผ่านมาประชาชนไทยจะไม่ได้มีส่วนร่วมในการเมืองการปกครองเท่าที่ควร แต่เมื่อกระแสการเป็น ประชาธิปไตยของโลกได้เข้าสู่ประเทศไทยก็ทำให้ประชาชนรู้ถึงการที่ตนควรมีสติเสรีภาพ และมีส่วนร่วมในทางการเมืองมากขึ้น นำมาสู่การปฏิรูประบบการเมืองไทยที่เห็นได้ชัดในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ต่อเนื่องมาจนถึงรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ซึ่งให้ความสำคัญกับกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นอย่างมาก การมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจการต่าง ๆ ของชุมชน นั้นเป็นทั้งและจุดของการพัฒนาชุมชน เพราะจุดหมายของการพัฒนาชุมชน คือ ความสามารถในการพึ่งตนในการปกครอง และการพัฒนาชุมชนของตนเองได้ และการจะบรรลุจุดหมายดังกล่าวได้ ประชาชนต้องเกิดการเรียนรู้และการเรียนรู้ที่ได้นั้นเกิดจากการมีส่วนร่วม (นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์, 2550:15)

รูปแบบการมีส่วนร่วมออกเป็น 4 แบบ คือ 1) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Decision Making) ในกระบวนการของการตัดสินใจนั้น ประการแรกสุด คือ การกำหนดความต้องการ และจัดลำดับความสำคัญ จากนั้นเลือกนโยบายและประชากรที่เกี่ยวข้องการตัดสินใจในช่วงเริ่มต้นการตัดสินใจในช่วงดำเนินการวางแผน และการตัดสินใจในช่วงการปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ 2) การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน (Implementation) ในส่วนที่เป็นองค์ประกอบของการดำเนินงานตามโครงการนั้นจะได้มาจากคำถามที่ว่า ใครจะทำประโยชน์ให้แก่โครงการได้บ้าง และประโยชน์ได้โดยวิธีใดเช่น การสนับสนุนด้านทรัพยากรการบริหารงานการประสานงาน และการขอความช่วยเหลือ เป็นต้น 3) การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ (Benefits) ในส่วนที่เกี่ยวกับผลประโยชน์ นอกจากความสำคัญของผลประโยชน์ในเชิงปริมาณและคุณภาพแล้วยังต้องพิจารณาถึงการกระจายผลประโยชน์ภายในกลุ่ม ผลประโยชน์ของโครงการนี้รวมทั้งผลประโยชน์ในทางบวกและผลที่เกิดขึ้น ในทางลบที่เป็นผลเสียของโครงการ ซึ่งจะเป็นประโยชน์และเป็นโทษต่อบุคคลในสังคมด้วย 4) การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (Evaluation) สิ่งสำคัญที่จะต้องสังเกต คือ ความเห็น ความชอบและความคาดหวัง ซึ่งจะมีอิทธิพลสามารถแปรเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคลในกลุ่มต่างๆได้ (Cohen John M. & Uphoff, 1989:213)

นโยบายนายกเทศมนตรีตำบลบุแกรง นายสมพร ชัยตั้งจิต เพื่อให้การบริหารงานของเทศบาลตำบลบุแกรงเป็นไปตามนโยบายและมีทิศทางที่แน่นอน ครอบคลุมภารกิจ หลักของเทศบาล และสามารถดำเนินการบริหารงานเทศบาลได้อย่างเป็นระบบ จึงกำหนดนโยบายการบริหารงานของเทศบาลตำบลบุแกรง ไว้ 8 นโยบาย ดังนี้ นโยบายด้านโครงสร้างพื้นฐาน นโยบายด้านการศึกษาและกีฬา นโยบายด้านศาสนาและวัฒนธรรมนโยบายด้านสังคมนโยบายด้านสาธารณสุข นโยบายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นโยบายด้านการเมืองการบริหาร นโยบายด้านเศรษฐกิจ (เทศบาลตำบลบุแกรง, 2564:60-61)จากเหตุผลข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจศึกษา เรื่อง "การมีส่วนร่วมของประชาชนบ้านโนนสวายน้อยในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลบุแกรง อำเภอจอมพระ จังหวัดสุรินทร์ เพื่อที่จะได้นำหลักของผลการศึกษาไปใช้ให้เกิดประโยชน์ และเป็นแนวทางในการพัฒนาชุมชนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนบ้านโนนสวายน้อย ในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลบุแกรงอำเภอจอมพระ จังหวัดสุรินทร์
2. เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนบ้านโนนสวายน้อย ในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลบุแกรง อำเภอจอมพระ จังหวัดสุรินทร์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนบ้านโนนสวายน้อย ในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลบุแกรง อำเภอจอมพระ จังหวัดสุรินทร์

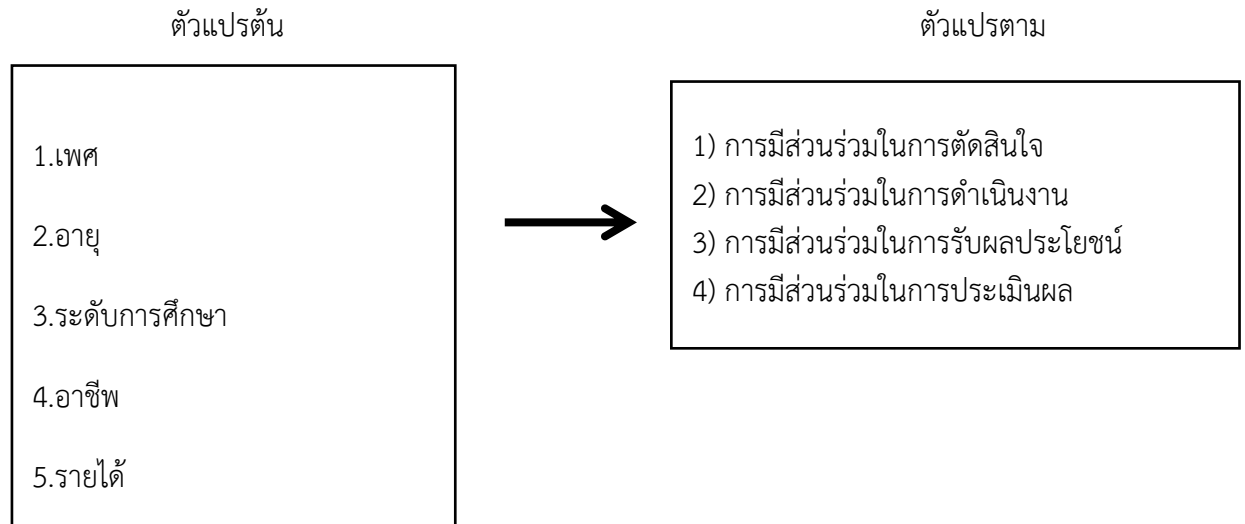
การทบทวนวรรณกรรม (Literature Review)

กิตติชัย สีนคง. (2556). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาทัศนคติของบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ในเขตบางแค กรุงเทพมหานคร 2) เพื่อเปรียบเทียบ ทัศนคติของบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ในเขตบางแค กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และตำแหน่ง แตกต่างกัน และ 3) เพื่อ สัมภาษณ์ ข้อเสนอแนะและแนวทางส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ตามทัศนคติ ของบุคลากรทางการศึกษา ในเขตบางแค กรุงเทพมหานคร เป็นการศึกษาแบบผสมวิธีทั้งเชิง ปริมาณและคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรที่ปฏิบัติงานทางการ ศึกษา ในเขตบางแค กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 288 คน เครื่องมือที่ใช้วิจัย คือ แบบสอบถาม และกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ สัมภาษณ์เชิงลึกจำนวน 9 คน สถิติที่ใช้ในการ วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า (T-test) การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (F-test or One-way ANOVA) หากพบความแตกต่างทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé) และวิเคราะห์ ข้อมูล สัมภาษณ์เชิงบรรยาย

ภัสสุรีย์ คุณกลาง. (2556). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชนในการพัฒนาเมืองน่าอยู่ยั่งยืนเทศบาลนครขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น การมีส่วนร่วมของบุคลากรสาธารณสุข ในการบริหารงานสาธารณสุขอำเภอเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญต่อประสิทธิผลของการบริหารงานสาธารณสุข การศึกษาวิจัยสำรวจนี้เป็นการศึกษา ระดับการมีส่วนร่วม ในการบริหารงานสาธารณสุขระดับอำเภอ ใน จังหวัดสุโขทัย และความสัมพันธ์กับปัจจัยบางประการ กลุ่มตัวอย่างเป็น บุคลากรสาธารณสุขที่ปฏิบัติงาน ในสำนักงานสาธารณสุขอำเภอ ในจังหวัดสุโขทัย จำนวน 270 คน เครื่องมือ ที่ใช้ คือ แบบสอบถามชนิด ถามตอบด้วยตนเอง เก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือน มกราคม – มีนาคม 2564 นำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วย โปรแกรมสำเร็จรูป ด้วยค่าสถิติเชิงพรรณนาคือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ใช้การทดสอบค่าคะแนนที่การทดสอบความแปรปรวนทาง เดียว และนำตัวแปรกลุ่มที่พบความสัมพันธ์แปลงเป็น ตัวแปรหุ่น เพื่อวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย ร้อยละ 51.6 อายุระหว่าง 41 - 50 ปี มากที่สุด ร้อยละ 51.6 มีระดับระดับการศึกษาชั้นปริญญาตรี ร้อยละ 60.2 มีรายได้ที่ 25,001 – 30,000 บาท เป็นร้อยละ 27.00 ปฏิบัติงานในตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุข ร้อยละ 53.1 ระยะเวลา ในการปฏิบัติงาน 11 - 15 ปี ร้อยละ 46.1 และมีประสบการณ์ในการอบรมถ่ายทอดมากกว่า 10 ครั้ง ร้อยละ 83.6 ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมรายด้านที่สำคัญ พบว่า บุคลากรมีส่วนร่วมในการ บริหารงานบุคคลสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 72.8 - 76.8 รองลงมาได้แก่การมีส่วนร่วมในการวางแผนงาน

โครงการและดำเนินการตามแผนร้อยละ 71.0 - 75.3 ส่วนการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารด้านการประสานงานน้อย คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 32.5 - 35.2 จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์กับปัจจัยบางประการได้แก่ เพศ อายุระดับการศึกษา รายได้ ตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน ระยะเวลา ในการปฏิบัติงาน และประสบการณ์ในการอบรม มีความสัมพันธ์กับ ระดับการมีส่วนร่วม ดังนั้น ควรพัฒนาการมีส่วนร่วมในการบริหารให้ยกระดับยิ่งขึ้นผ่านตัวแปรบางประการที่นำมาศึกษา

กรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework) (ถ้ามี)

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการมีส่วนร่วมของประชาชนบ้านโนนสวายน้อย ในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลบุแกรง อำเภोजอมพระ จังหวัดสุรินทร์ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนที่อยู่อาศัยในพื้นที่หมู่บ้านโนนสวายน้อย หมู่ที่ 15 ตำบลบุแกรง อำเภोजอมพระ จังหวัดสุรินทร์ ซึ่งใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง จากสูตร ของTaro Yamane กลุ่มตัวอย่างจำนวน 188 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) หาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบค่าเอฟ (F-test) ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ในกรณีตัวแปรต้นตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไป เมื่อพบว่ามีความแตกต่างจะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ย เป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant difference : LSD.)

การสร้างเครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยนั้นได้สร้างเครื่องมือวิจัยเป็น แบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อใช้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ มีลักษณะเป็นคำถามแบบตรวจสอบรายการ (check List) ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนบ้านโนนสวายน้อย ในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลบุแกรง อำเภोजอมพระ จังหวัดสุรินทร์ ทั้ง 4 ด้าน 1) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ 2) การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน 3) การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ 4) การมีส่วนร่วมในการ

ประเมินผล โดยผู้ตอบแบบสอบถามจะต้องแสดงความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนบ้านโนนสวายน้อย ในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลบุแกรง อำเภोजอมพระ จังหวัดสุรินทร์ ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการแสดงความคิดเห็นปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะของประชาชนในการมีส่วนร่วมของประชาชนบ้านโนนสวายน้อย ในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลบุแกรง อำเภोजอมพระ จังหวัดสุรินทร์ (Open ended Question) และผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้ 1) ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบความคิดในการสร้างแบบสอบถาม 2) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและเอกสารการวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยพิจารณาถึงรายละเอียดต่างๆ เพื่อให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้ 3) ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม 4) สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล 5) นำเสนอร่างแบบสอบถามต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไข 6) นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Ty out) กับประชาชนที่มีลักษณะใกล้เคียงกลุ่มตัวอย่างจริงจำนวน 30 ชุด เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability/แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา) 7) จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับจริง และนำไปแจกกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย 8) รวบรวมแบบสอบถาม แล้วนำมาวิเคราะห์ผู้วิจัยนั้นได้สร้างเครื่องมือเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire)

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถาม (Questionnaire) 1) ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่สร้างไว้ 2) หาความเที่ยงตรง (Validity) จากอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่สร้างไว้ 3) หาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) 4) นำแบบสอบถามและที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อขอความเห็นชอบและจัดพิมพ์แบบสอบถามเป็นฉบับสมบูรณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม

1) การรวบรวมเอกสาร ผู้วิจัยได้ศึกษารวบรวมข้อมูลจากหนังสือ เอกสารสิ่งตีพิมพ์ต่างๆ บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของประชาชนบ้านโนนสวายน้อย ในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลบุแกรงอำเภोजอมพระ จังหวัดสุรินทร์ 2) ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแจกแบบสอบถามกับกลุ่มเป้าหมายคือ ประชากรกลุ่มตัวอย่างในบ้านโนนสวายน้อย หมู่ที่ 15 ตำบลบุแกรง อำเภोजอมพระ จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 188 คน ซึ่งในการแจกแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปแจกกลุ่มตัวอย่างและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยใช้สถิติ ดังนี้สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) สำหรับอธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างพรรณนา ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนบ้านโนนสวายน้อย ในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลบุแกรง อำเภोजอมพระ จังหวัดสุรินทร์ สถิติที่ใช้ คือ ค่าความถี่ (Frequency), ค่าร้อยละ (Percentage), ค่าเฉลี่ย (Mean), และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้สำหรับทดสอบสมมติฐาน เพื่อเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนบ้านโนนสวายน้อย ในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลบุแกรง อำเภोजอมพระ จังหวัดสุรินทร์ โดยจำแนกเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ วิเคราะห์ โดยการทดสอบค่าที (t-test) ในกรณีตัวแปรต้นสองกลุ่มการทดสอบค่าเอฟ (F-test) ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One

Way ANOVA) ในกรณีตัวแปรต้นตั้งแต่สามกลุ่มขึ้นไป เมื่อพบว่ามีความแตกต่างจะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างเป็นสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference : LSD.) การวิเคราะห์ข้อมูลจากคำถามปลายเปิด (Open ended Question) การมีส่วนร่วมของประชาชนบ้านโนนสวายน้อย ในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลบุแกรง อำเภोजอมพระ จังหวัดสุรินทร์ และข้อเสนอแนะอื่น ๆ วิเคราะห์โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis technique) ประกอบบริบทนำเสนอเป็นความเรียงประกอบตาราง โดยการแจกแจงความถี่ ของผู้ตอบคำถามปลายเปิด

ผลการวิจัย (Research Results)

ผลการวิจัย การมีส่วนร่วมของประชาชนในการมีส่วนร่วมของประชาชนบ้านโนนสวายน้อยในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลบุแกรง อำเภोजอมพระ จังหวัดสุรินทร์มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ และสามารถสรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามเรื่อง "การมีส่วนร่วมของประชาชนในการมีส่วนร่วม ของประชาชนบ้านโนนสวายน้อยในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลบุแกรง อำเภोजอมพระ จังหวัดสุรินทร์" จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 53.20 มีอายุ 61 ปีขึ้นไปจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 29.30 การศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษา จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 55.30 อาชีพเกษตรกรกรรม จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 68.10 และมีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 56.90

2. ข้อมูลการมีส่วนร่วมของประชาชนในการมีส่วนร่วมของประชาชนบ้านโนนสวายน้อย ในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลบุแกรง อำเภोजอมพระ จังหวัดสุรินทร์

ผลการวิเคราะห์ข้อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการมีส่วนร่วมของประชาชนบ้านโนนสวายน้อยในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลบุแกรง อำเภोजอมพระ จังหวัดสุรินทร์ 1) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ 2) การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน 3) การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และ 4) การมีส่วนร่วมในการประเมินผลโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.25$, S.D.=0.996) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสรุปได้ ดังนี้

2.1 ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมของประชาชนบ้านโนนสวายน้อย ในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลบุแกรง อำเภोजอมพระ จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.50$, S.D.= 0.93)

2.2 ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน การมีส่วนร่วมของประชาชนบ้านโนนสวายน้อย ในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลบุแกรง อำเภोजอมพระ จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.60$, S.D.= 0.93)

2.3 ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ การมีส่วนร่วมของประชาชนบ้านโนนสวายน้อย ในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลบุแกรง อำเภोजอมพระ จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.70$, S.D.=0.87)

2.4 ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล การมีส่วนร่วมของประชาชนบ้านโนนสวายน้อย ในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลบุแกรง อำเภोजอมพระ จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.31$, S

3. ผลการทดสอบสมมติฐาน

ผลการทดสอบสมมติฐาน "การมีส่วนร่วมของประชาชนบ้านโนนสวายน้อย ในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลบุแกรง อำเภोजอมพระ จังหวัดสุรินทร์" โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ เพื่อนำไปสู่การตอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสามารถแสดงรายละเอียดได้ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ประชาชนที่มีเพศต่างกัน การมีส่วนร่วมของประชาชนบ้านโนนสวายน้อยในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลบุแกรง อำเภोजอมพระ จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน (Sig.=0.970) ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานข้อที่ 2 ประชาชนที่มีอายุต่างกัน การมีส่วนร่วมของประชาชนบ้านโนนสวายน้อยในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลบุแกรง อำเภोजอมพระ จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวม แตกต่างกัน (Sig.=0.000) ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานข้อที่ 3 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน การมีส่วนร่วมของประชาชนบ้านโนนสวายน้อยในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลบุแกรง อำเภोजอมพระ จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวม แตกต่างกัน (Sig.=0.000) ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานข้อที่ 4 ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน การมีส่วนร่วมของประชาชนบ้านโนนสวายน้อยในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลบุแกรง อำเภोजอมพระ จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวม แตกต่างกัน (Sig.=0.008) ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานข้อที่ 5 ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน การมีส่วนร่วมของประชาชนบ้านโนนสวายน้อยในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลบุแกรง อำเภोजอมพระ จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวม แตกต่างกัน (Sig.=0.0000) ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

สรุปปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนบ้านโนนสวายน้อยในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลบุแกรง อำเภोजอมพระ จังหวัดสุรินทร์ ดังนี้ ปัญหาและอุปสรรคต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนบ้านโนนสวายน้อยในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลบุแกรง อำเภोजอมพระ จังหวัดสุรินทร์ ดังนี้ 1) ประชาชนได้รับโอกาสให้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจน้อย 2) ประชาชนไม่ค่อยมีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมในการตัดสินใจ 3) ประชาชนได้รับการประชาสัมพันธ์ให้เข้าร่วมในการตัดสินใจไม่ทั่วถึง 4) ประชาชนไม่ค่อยมีเวลา และไม่สะดวกในการเข้าร่วมกิจกรรม 5) ประชาชนบางคนสุขภาพไม่ค่อยดี จึงทำให้ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ 6) ประชาชนได้รับการดูแลสุขภาพพยาบาลไม่ทั่วถึง 7) ประชาชนได้รับงบประมาณในการส่งเสริมด้านอาชีพไม่เพียงพอ 8) ประชาชนได้รับโอกาสให้มีส่วนร่วมในการประเมินผลน้อย

ข้อเสนอแนะต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนบ้านโนนสวายน้อยในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลบุแกรงอำเภोजอมพระ จังหวัดสุรินทร์ดังนี้ 1) ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้าร่วมในการตัดสินใจอย่างทั่วถึง 2) ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจมากกว่านี้ 3) อยากให้มีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกในการสัญจรทุกเส้นทาง 4) อยากให้ทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องลงพื้นที่เยี่ยมดูแลคนพิการ และผู้สูงอายุ 5) ควรมีการส่งเสริมอาชีพอย่างต่อเนื่อง 6) ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการประเมินผลมากกว่านี้ 7) อยากให้มีการสนับสนุนงบประมาณโครงการที่มีประโยชน์ต่อประชาชนและชุมชน

ภาพที่ 1 การเข้าร่วมการประชุมเพื่อทำประชาคมในการพัฒนาชุมชน
ที่มา : นายดำรง ศรีมาต (2563)

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

จากการสรุปผลการวิจัยเรื่อง "การมีส่วนร่วมของประชาชนบ้านโนนสวายน้อย ในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลบุแกรง อำเภोजอมพระ จังหวัดสุรินทร์" มีประเด็นนำมาอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของประชาชนบ้านโนนสวายน้อยในการพัฒนาชุมชน ของเทศบาลตำบลบุแกรง อำเภोजอมพระ จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวม จากผลการวิจัยครั้งนี้ "การมีส่วนร่วมของประชาชนบ้านโนนสวายน้อย ในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลบุแกรง อำเภोजอมพระ จังหวัดสุรินทร์ "พบว่า "การมีส่วนร่วมของประชาชนบ้านโนนสวายน้อยในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลบุแกรง อำเภोजอมพระ จังหวัดสุรินทร์ " โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลางทั้งหมด เนื่องจากการมีส่วนร่วมของประชาชนบ้านโนนสวายน้อย ในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลบุแกรง อำเภोजอมพระ จังหวัดสุรินทร์ เป็นไปตามแนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชนซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ เสริมพงษ์ อยู่โต ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง "การมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของประชาชนเขตบางคอแหลม กรุงเทพมหานคร"พบว่า การมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของประชาชนอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทั้งหมด (เสริมพงษ์ อยู่โต,2551)

2. การวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของประชาชนบ้านโนนสวายน้อย ในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลบุแกรงอำเภोजอมพระ จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพเป็นรายด้าน

2.1 ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ผลการวิจัยพบว่า "การมีส่วนร่วมของประชาชนบ้านโนนสวายน้อยในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลบุแกรง อำเภोजอมพระ จังหวัดสุรินทร์ "พบว่า ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ อยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากประชาชนได้เข้าร่วมประชุมกับเทศบาล เสนอปัญหาความต้องการของชุมชน จัดกิจกรรมของกลุ่มต่างๆ ในพัฒนาชุมชน ยังมีประชาชนบางส่วนที่ไม่ได้เป็นเช่นนั้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติชัย สิ้นคง ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง "การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนายุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก"พบว่า ประชาชนในการพัฒนายุทธศาสตร์ ด้านมีส่วนร่วมตัดสินใจอยู่ในระดับน้อย (กิตติชัย สิ้นคง,2556)

2.2 ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ผลการวิจัยพบว่า "การมีส่วนร่วมของประชาชนบ้านโนนสวายน้อยในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลบุแกรง อำเภोजอมพระ จังหวัดสุรินทร์ "พบว่า ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน อยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากประชาชนมีส่วนร่วมกับเทศบาลในการดำเนินงานโครงการตามแผนพัฒนาชุมชน ยังมีประชาชนบางส่วนที่ไม่ได้เป็นเช่นนั้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปัทมา ปานเนตรแก้วได้ศึกษาวิจัยเรื่อง "การมีส่วนร่วมของประชาชน ตัวการบริหารพัฒนาท้องถิ่นขององค์การ

บริหารส่วนตำบลสวนหลวงอำเภอมะนัง จังหวัดสตูล"พบว่า การมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านการดำเนินงาน อยู่ในระดับปานกลาง (ปติดา ปานเนตรแก้ว,2550)

2.3 ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ ผลการวิจัยพบว่า "การมีส่วนร่วมของประชาชนบ้านโนนสวายน้อยในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลบุแกรง อำเภอมะนัง จังหวัดสุรินทร์"พบว่า ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ อยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากประชาชนมีความยินดีและภาคภูมิใจเมื่อโครงการต่างก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตัวเอง และชุมชน ยังมีประชาชนบางส่วนที่ไม่ได้เป็นเช่นนั้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัสสรีย์ คุณกลาง ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง "ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชนในการพัฒนาเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืนเทศบาลนครขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น " พบว่า การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชน ได้แก่ การรับผลประโยชน์ ในการพัฒนาเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน ในภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง(ภัสสรีย์ คุณกลาง,2546)

2.4 ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ผลการวิจัยพบว่า "การมีส่วนร่วมของประชาชนบ้านโนนสวายน้อย ในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลบุแกรง อำเภอมะนัง จังหวัดสุรินทร์ "พบว่าด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล อยู่ในระดับ น้อย มีส่วนร่วมการดำเนินโครงการ/กิจกรรมของเทศบาลมีการประเมินผลความคุ้มค่าของแผนจากงบประมาณที่ใช้ ซึ่งสอดคล้อง กับงานวิจัยของ สุภาวดี กรมทองได้ศึกษาวิจัยเรื่อง "การมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น กรณีศึกษาองค์การบริหารตำบลห้วยแก้ว อำเภอบึงนารางพิจิตร " พบว่า ในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น กรณีศึกษาองค์การบริหารตำบลห้วยแก้ว อำเภอพิจิตร เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านประเมินผล อยู่ในระดับ น้อย (สุภาวดี กรมทอง,2557)

3. เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนบ้านโนนสวายน้อยในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลบุแกรงอำเภอมะนัง จังหวัดสุรินทร์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนที่มีเพศต่างกัน การมีส่วนร่วมของประชาชนบ้านโนนสวายน้อย ในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลบุแกรง อำเภอมะนัง จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย แสดงให้เห็นว่าเพศไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของริศ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง "การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชนต่อการวางแผนพัฒนาเทศบาลเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี"พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาเทศบาลเมืองชลบุรี โดยปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ เป็นปัจจัยที่ไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชนในการวางแผนพัฒนาเทศบาล(สุภาชัย ตรีเทศ,2547)

สมมติฐานที่ 2 ประชาชนที่มีอายุต่างกัน การมีส่วนร่วมของประชาชนบ้านโนนสวายน้อยในการพัฒนาของเทศบาลตำบลบุแกรง อำเภอมะนัง จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวมแตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย แสดงให้เห็นว่าอายุไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาวดี กรมทองได้ศึกษาวิจัยเรื่อง "การมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น กรณีศึกษาองค์การบริหารตำบลห้วยแก้ว อำเภอบึงนารางพิจิตร " พบว่า การมีส่วนร่วมโดยปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนท้องถิ่นในด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ด้านการคิดพัฒนา ด้านการตัดสินใจ ด้านการปฏิบัติ ด้านการติดตามประเมินผลด้านการรับประโยชน์

สมมติฐานที่ 3 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน การมีส่วนร่วมของประชาชนบ้านโนนสวายน้อยในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลบุแกรง อำเภอมะนัง จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวมแตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย แสดงให้เห็นว่าระดับการศึกษาไม่มีผลต่อ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทรงกรด ไกรกังวาร ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง "ความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลแสนสุข อำเภวารินชาราบ จังหวัดอุบลราชธานี" พบว่า ปัจจัยที่มี

ผลต่อความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริหารงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่ ระดับการศึกษา ความเข้าใจต่อองค์การบริหารส่วนตำบล

(ทรงกรด ไกรกังวาร,2550)

สมมติฐานที่ 4 ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีการมีส่วนร่วมของประชาชนบ้านโนนสวายน้อยในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลบุแกรง อำเภอจอมพระ จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวมแตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยแสดงให้เห็นว่าอาชีพมีผลต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัฐพงศ์ บุญญานุวัตรได้ศึกษาวิจัยเรื่อง "การมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของประชาชน เขตดุสิตกรุงเทพมหานคร "พบว่า ปัจจัยที่มีผลประโยชน์ต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของประชาชน เขตดุสิตกรุงเทพมหานครโดยภาพรวม ได้แก่ ปัจจัยด้านอาชีพ มีบทบาทสำคัญต่อการบริหารการพัฒนาชุมชน (รัฐพงศ์ บุญญานุวัตร,2552)

สมมติฐานที่ 5 ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนบ้านโนนสวายน้อยในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลบุแกรง อำเภอจอมพระ จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวมแตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย แสดงให้เห็นว่ารายได้มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภวดี กรมทองศึกษาวิจัยเรื่อง "การมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น กรณีศึกษาองค์การบริหารตำบลห้วยแก้ว อำเภอดงพิกุล " พบว่า มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการ พัฒนาท้องถิ่น ในด้านการการรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านการตัดสินใจ ด้านการปฏิบัติ ด้านการติดตาม ประเมินผล ด้านการรับประโยชน์ ยกเว้น ด้านการตัดสินใจในระดับการศึกษาต่างกันไม่มีผลต่อการมี ส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ของเทศบาล ควรที่จะประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในชุมชนรับรู้ และรับทราบถึงแผนหรือขั้นตอนประชาชนไม่เข้าใจในแต่ละเรื่อง แต่ละด้านของการร่วมงาน/กิจกรรม ต่าง ๆ โดยประชาชนสามารถนำเสนอโครงการให้กับเทศบาล เพื่อพิจารณากำหนดตามแผนพัฒนาในการดำเนินการของเทศบาล

1.2 เทศบาลควรเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารงานมากขึ้น ไม่ควรมีการเล่นพรรคพวกจนทำให้คนดีมีฝีมือไม่มีโอกาสทำงาน และควรจะมีการนำความคิดเห็นของประชาชนมาประยุกต์ใช้ให้มีการพัฒนาบ้างยังมีการชี้แจงรายละเอียดด้านงบประมาณในโครงการต่าง ๆ และการบริหารงานด้านอื่นๆ รวมไปถึงการทำประชา

1.3 เทศบาลควรมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ อย่างตรงไปตรงมาให้ถูกต้องกับความเป็นจริงทั้งวิจารณ์ทุกครั้งที่จะมีการจัดทำโครงการต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชน ชุมชนได้รับทราบด้วย

1.4 ผู้บริหารหรือเจ้าหน้าที่ของทางเทศบาล หรือช่างรับเหมาในการดำเนินงาน ควรดำเนินงานอย่างจริงจังต่อเนื่อง และดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายของโครงการตามที่มีการจัดจ้างและจัดกิจกรรมให้ประชาชนได้ผ่านร่วมกับการดำเนินงานของเทศบาล ซึ่งควรมีการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับมลภาวะ สถานการณ์ สภาพปัญหาและการแก้ไขให้กับประชาชน เพื่อจะได้รับรู้แล้วทำโครงการร่วมกันในการพัฒนาชุมชน

1.5 เทศบาลควรให้ความสำคัญกับการบริหารงานด้วยความโปร่งใส และให้บริการประชาชนด้วยความเป็นธรรมเพื่อสร้างความรู้สึกว่าคุณภาพและเจ้าหน้าที่ของประชาชน เป็นกลไกหนึ่งในการพัฒนาชุมชนร่วมกับประชาชน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาวิจัยในแนวการส่งเสริมให้ประชาชนได้ตระหนักถึงการมีส่วนร่วมโดยไม่ปล่อยให้เทศบาลแก้ไขปัญหาอยู่ฝ่ายเดียว โดยประชาชนไม่ให้ความสนใจ

2.2 ควรทำการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในพัฒนาชุมชนในเขตพื้นที่การศึกษาให้กว้างกว่านี้ เช่น เทศบาลนคร องค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นต้น

2.3. ควรนำผลการวิจัยที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในเทศบาล เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายของเทศบาลต่อไปในอนาคต

เอกสารอ้างอิง (References)

- กิตติชัย สีนคง. (2556). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลง.
- กรด ไกรกังวาร. (2550). *ความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอลำลูกเกด จังหวัดอุบลราชธานี* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์]. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ปติดา ปานเนตรแก้ว. (2550). *การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลสวนหลวง อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ภัสสรีย์ คุณกลาง. (2556). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชนในการพัฒนาเมืองน่าอยู่ยั่งยืนเทศบาลนครขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- รัฐพงษ์ บุญญานวัตร. (2552). *การมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของประชาชนเขตดุสิตกรุงเทพมหานคร* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- เสริมพงษ์ อยู่โต. (2551). *การมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของประชาชนเขตบางคอแหลม กรุงเทพมหานคร* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- สุกัญญา ตรีเทศ. (2547). *การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชนต่อการวางแผนพัฒนาเทศบาลเมืองชลบุรี* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศุภาวดี กรมทอง. (2557). *การมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น กรณีศึกษาองค์การบริหารตำบลห้วยแก้ว อำเภอปัว จังหวัดพิจิตร* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์]. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.